

Хто на Волині зацікавлений у тому, щоб робили менше тестів на коронавірус?

с. 2 >>>

■ Особливий випадок

Фото Катерини ЗУБЧУК.

«Ми сіли втрьох, поговорили й вирішили, що головне – триматися нам разом і жити в своїй хаті».

Круглі сироти, найстаршому з яких було 15 років, хазяйнувати навчилися самі

У тому, що ці діти не розбрелися по світу є заслуга і державної служби, яка опікується ними, і жителів села Люб'язь Любешівського району, котрі не залишили їх наодинці з бідюю, і, звичайно, самих Григорія, Людмили й Павлика Кузьмичів. Втративши батьків, вони по-дорослому вирішили, що головне — «триматися разом і жити в рідній батьківській хаті»

те, що й коли треба зробити — тато й мама цим керували...
— Батьки були добрими, турботливими, — додає Григорій. — Деколи й сварили (не без того), бо хотіли, аби

Катерина ЗУБЧУК

«СПОЧАТКУ НЕ СТАЛО ТАТА, А МЕНШ ЯК ЧЕРЕЗ РІК — І МАМИ»

Сьогодні найстаршому Григорію — 18 літ, його сестричці Людмилі — 16, а найменшому Павликові — лише 12. Неважко підрахувати, якими вони були три роки тому, коли помер батько, а через

десять місяців — і мати. Про те, коли ще всі були разом, у них теплі спогади.

— Це було зовсім інше життя, — каже Люда. — Ми ходили до школи, мали гарне дитинство. Звичайно, допомагали батькам і вдома по хазяйству, і в поле з ними їздили, коли треба було сапати щось чи збирати картоплю. Але ніколи не думали про

«**Про те, коли ще всі були разом, у дітей теплі спогади.**»

ми росли слухняними, старанними.

І ніхто не думав, що ось такий крутий поворот станеться у їхньому житті.

Закінчення на с. 7 >>>

■ Несподіваний поворот

ПРОКУРОРА ОБЛАСТІ ЗВІЛЬНИЛИ ПЕРЕД ПРЯМОЮ ЛІНІЄЮ В «ГАЗЕТІ «ВОЛИНЬ»

Але наші читачі зможуть отримати відповіді на свої запитання від представників наглядового органу

Леонід ОЛІЙНИК

Більше 20 волинчан майже з усіх районів області хотіли розповісти про свої проблеми Тарасові Безруку-

му, якого напередодні під вечір звільнили з посади очільника прокуратури Волині. Усі додзвонювачі не знали про таке кадрове рішення і були прикро здивовані. Як, втім, і журналісти редакції.

Проте представники наглядового відомства прийняли звернення читачів і обіцяли всім надати відповідь.

А новим прокурором Во-

Пряма лінія
ПОСТАВТЕ ЗАПИТАННЯ ПРОКУРОРУ ВОЛИНИ
У п'ятницю, 11 вересня, з 10-ї до 12-ї години, у редакції «Газети Волинь» відбудеться пряма лінія з очільником обласної прокуратури **Тарасом БЕЗРУКИМ**

лині став 43-річний Віктор Тимчук, який до цього часу працював першим заступником прокурора Чернівецької області. ■

■ Вітаємо!

Тій Яка Подарувала Крила

Учора 70-літній ювілей відзначила колишня **ВЧИТЕЛЬКА** української мови і літератури села Крушинець Любомльського району

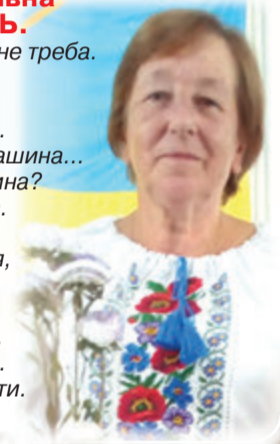
Ганна Давидівна ЗГОРАНЕЦЬ.

А й правда, крилатим ґрунту не треба.
Землі немає, то буде небо.
Немає поля, то буде воля.
Немає пари, то будуть хмари.
В цьому, напевно, правда пташина...
А як же людина? А що ж людина?
Живе на землі. Сама не літає.
А крила має. А крила має!
Вони, ті крила, не з пуху-пір'я,
А з правди, чесноти і довір'я.
У кого — з вірності у коханні.
У кого — з вічного поривання.
У кого — з щирості до роботи.
У кого — з щедрості на турботи.
У кого — з пісні, або з надії,
Або з поезії, або з мрії.
Людина нібито не літає...
А крила має. А крила має!

(Ліна КОСТЕНКО).

Ганно Давидівно, дякую за Любов до Слова! За відчуття польоту. За крила!

Щиро — колишній учень, а нині головний редактор «Газети Волинь» Олександр Згоранець

РЕКЛАМА

РЕАЛЬНА ІСТОРІЯ

Як мій сусід знову народився...

Мене звали Вікторія, мені 72. З чоловіком все життя працювали, болячок накопичилося аж занадто, та щось робимо, як усі. Весь час у русі: город на 5 соток, допомагаємо дітям потроху. Скаче тиск, аритмія, підвищений цукор, суглоби болять — але буває гірше. Ось, наприклад, наш сусід: старший всього на 3 роки, а майже не ходить, без допомоги ніяк. Якось приготувала йому їжу, заходжу до нього, а він ходить по хаті: «На риболовлю, — каже, — збираюся». Ну, думаю, може вже з головою щось сталося, не надала цьому значення. А через тиждень все село вийшло дивитися, як він іде по дорозі. А вже з півроку, як з дому ні ногою! Тут уже я не витримала і пішла його розпитувати: як? Він виїняв із кишені вирізану замітку. Замітка про академіка Болотова і його «Бальзам Болотова». Я, дивлячись на сусіда, одразу ж зателефонувала і собі замовила. Бальзам надійшов поштою досить швидко. Через 3 дні прийомом помітили легкість у животі, навіть коли з'їдали зайвого. Випороження нормалізувалися, стала краще спати. Але яким було моє здивування, коли через 2 місяці вживання я раптом зрозуміла, вже давно не вимірювала тиск, бо не турбує! У уже все село п'є Бальзам, і всі ходять задоволені, ніби друге життя почалася!

НЕ Є ЛІКАРСЬКИМ ЗАСОБОМ

Замовляйте телефонами або запитуйте в аптеках міста
050 271 28 88 • 067 794 25 27

*вартість дзвінків згідно з тарифами оператора, поштові витрати сплачує отримувач

320 грн
250 мл

490 грн
500 мл

**НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907**

4 820230 060010 >

Уроки пандемії

Коронавірусні прогнози: далі буде гірше

Середнє значення кількості нових інфікованих в Україні з 18 вересня становитиме 3 тисячі, матимемо 50 летальних випадків на день — передбачають учені НАН України. Утім, такі цифри не дивують, адже 11 і 12 вересня вони вже були значно вищими

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

МЕНШЕ ТЕСТІВ — КРАЩІ ПОКАЗНИКИ...

На вчорашній ранок коронавірусне захворювання в Україні підтвердили ще у 2462 людей. Але 13 вересня було зроблено всього 14 323 ПЛР-тестів, що на 35,8% менше, ніж попередньої доби, визнав на брифінгу очільник МОЗ Максим Степанов.

Так, у Волинській області в неділю методом полімеразно-ланцюгової реакції було обстежено лише 385 осіб і виявлено 64 нові випадки захворювання на COVID-19: Луцьк — 21, Нововолинськ — 7, Рожищенський і Ратнівський райони — по 6, Маневиччина — 5, Луцький, Ківерцівський і Володимир — Волинський райони — по 4, Горохівський, Шацький, Іваницький — по 2. Турійський район — 1. Очевидно, що з такою кількістю лабораторних досліджень про об'єктивну картину поширення недуги говорити на доводиться. А волиняни з підозрою на коронавірусну інфекцію змушені або тривалий час чекати результатів аналізу, або обстежуватися власним коштом. Скидається, що комусь вигідний такий стан речей: менше тестів — кращі показники.

Найбільше заражених за попередню добу додалося на Тернопільщині (+352), Харківщині (+269), Одещині (+205), Києві (+168), у Львівській області (+143).

Фото ap.com.

Вчасне обстеження методом ПЛР збільшує шанси зупинити поширення недуги.

На Рівненщині побільшало на 86 інфікованих.

Спостерігається зростання відсотка хворих, діагноз яких стає відомим після факту смерті, а також збільшення частки літніх пацієнтів, що асоційована з показником летальності. Це може бути

У Національній службі здоров'я України підраховали, що рівень захворюваності на COVID-19 в нашій країні в серпні виріс майже вдвічі порівняно з липнем поточного року. На 60% збільшилася і кількість госпіталізацій з діагнозом «коронавірусна

«Волиняни з підозрою на коронавірусну інфекцію змушені або тривалий час чекати результатів аналізу, або обстежуватися власним коштом.»

ознакою погіршення охоплення тестуванням в деяких регіонах — повідомили і у пресслужбі НАН України, оприлюднюючи прогноз робочої групи з математичного моделювання «коронавірусної ситуації»: кількість інфікованих на 18 вересня становитиме 3 тисячі і 50 летальних випадків на день.

інфекція». Найбільш завантаженими є лікарні в Одеській, Закарпатській та Львівській областях. Близько 16% пацієнтів, госпіталізованих з COVID-19, необхідна інтенсивна терапія. Медики говорять про серйозні віддалені ускладнення коронавірусної недуги, які потребують термінового хірургічного втру-

чання. Це венозні тромбози і тромбоз судин тонкого кишечника. Невеселий прогноз дає і Всесвітня організація охорони здоров'я: значне зростання смертності від COVID-19 очікується в Європі в жовтні — листопаді.

Ну а для тих, хто вже переїс недугу, буде цікавим повідомлення про те, що антитіла до коронавірусу можуть зберігатися в організмі як мінімум 4 місяці.

До такого висновку прийшла група вчених з Ісландії, фахівців в галузі декодування генетичних структур.

ВІД КОРУ, ГРИПУ, ДИФТЕРІЇ ВАКЦИНА Є, АЛЕ ЧИ ВСІ РОБЛЯТЬ ЩЕПЛЕННЯ?

Поки посадовці нас утешають інформацією, що в світі активно працюють над створенням препаратів, які захистять людство від COVID-19, ми забуваємо про загрозу інших не менш небезпечних захворювань. Так, в Україні показники охоплення щепленнями дітей віком до 1 року становлять менше 50 відсотків, повідомив під час брифінгу міністр охорони здоров'я Максим Степанов.

— Станом на 1 серпня 2020 року рівень охоплення плановою вакцинацією дітей першого року життя проти поліомієліту становить 45,6% від річного плану; дифтерії, кашлюку та правця — 47%; кору, паротиту, краснухи — 45,3%; вірусного гепатиту В — 42%; проти туберкульозу — 48,1%; проти гемофільної інфекції — 44,6%. Найниж-

чі показники у Закарпатській, Чернівецькій, Львівській, Івано-Франківській, Рівненській, Вінницькій, Запорізькій та Волинській областях, де вони гірші, ніж середні по Україні. Велике занепокоєння викликає вакцинація дорослих від дифтерії та правця — лише 28,4% від плану. Така ситуація загрожує новими спалахами вакциноокерованих хвороб, в тому числі кору, які можуть стати непосильним тягарем для нашої медичної системи в умовах COVID-19, — наголосив міністр.

У зоні особливої небезпеки — навчальні заклади, які й минулого року строго «екзамнували» кір, кашлюк та грип. Цьогоріч додалася ще й коронавірусна інфекція. Як розповіла під час брифінгу минулого тижня начальниця управління освіти Волинської ОДА Людмила Плахотна, в області два навчальні заклади зачинені через коронавірус, який виявили в учнів та педагогів. Не ходять до школи вихованці однієї із ЗОШ в Турійському районі та ліцею у Любешівському. Там захворіло одразу 9 вчителів. На дистанційну форму навчання перейшли усі 20 класів, а це 403 учні. Також через COVID-19 на двотижневую самоізоляцію пішло 2 класи у луцьких навчальних закладах — ЗОШ № 22 та Волинського наукового ліцею-інтернату. Підтвердили захворювання у двох педагогів із села Жорниці Ківерцівського району та одного — із Любохин Старовижівського. Кількість інфікованих у школах зростає на тільки на Волині, а й в усіх областях.

Повідомили, що станом на 14 вересня до послаблення заходів карантину не готові столиця та ще 19 регіонів України. На коронавірусній карті помаранчевим позначені Ківерцівський, Луцький та Маневичський райони, червоних крапель на Волині, на щастя, нема, Луцьк та більшість районів — у жовтій зоні. ■

Політика

У США українського нардепа оголосили «російським шпигуном»

Вашингтон ввів санкції проти позафракційного депутата Верховної Ради України Андрія Деркача (на фото)

Василина СМЕТАНА

Цей депутат має славу проросійського, він — випускник Вищої школи КДБ ім. Держинського у Москві. Увагу до себе привернув кілька місяців тому, коли оприлюднив так звані «плівки Деркача» з розмовами Петра Порошенка на нинішнього кандидата у президенти США Джо Байдена. Фрагменти цього спілкування склеїв так, щоб показати, що Україною нібито керував Байден та США. Мета — посварити наші дві держави, а також полакати українців тим, що Захід буцімто втручається у наші внутрішні справи. Це цілком в душі

кремлівської пропаганди, тези якої із задоволенням підхопили проросійські політики в Україні, а також ті наші діячі, щодо яких є кримінальні справи в Європі чи США.

Міністерство фінансів США заявило, що внесло до «чорного списку» українського депутата Ан-

«Депутат Андрій Деркач має славу проросійського, він — випускник Вищої школи КДБ ім. Держинського у Москві.»

дрія Деркача через те, що той був «активним російським агентом більше десяти років». Його звинуватили у використанні «маніпуляцій та обману», щоб вплинути

Фото fakty.org.

На жаль, частина українців досі не уявляє життя без Москви і голосує за проросійських кандидатів.

на вибори у США. Деркач найяв у Вашингтоні лобістів, які допомагали розповсюджувати брехню серед сенаторів.

Крім Деркача, під санкції потрапили також троє співробітників Агентства інтернет-досліджень, так званої «ферми тролів», що ба-

зується в Росії, яка поширювала дезінформацію в інтернеті у рамках кампанії втручання Кремля у вибори в США у 2016 році.

Американське казначейство заморожує будь-які активи в США тих, хто потрапив до «чорного списку», і загалом забороняє

своїм громадянам мати з ними справу. «Сполучені Штати і надалі використовуватимуть усі наявні в своєму розпорядженні інструменти для протидії цим російським дезінформаційним кампаніям та підтримці цілісності нашої виборчої системи», — йдеться у заяві міністра фінансів США Стівена Мнучина.

Що ж, в Америці поставили на місце російського шпигуна з посвідченням нардепа Верховної Ради. Однак українські правоохоронці ніяк не прореагували на цей скандал. Але це не дивно, адже наш політикум просто кишить такими «деркачами», а нова влада намагається не дратувати Путіна та його прихильників у Києві.

Що казати, якщо кум Путіна, фактично відкритий кремлівський агент, Віктор Медведчук не просто є українським нардепом, а й через підставних осіб викупив ледь не половину українських інформаційних телеканалів, на яких транслює російську пропаганду. Пам'ятайте про це, коли будете вмикати телеканали «112», NewsOne чи ZIK. ■

Доброго дня вам, люди!

Фото lifestyle.24tv.ua.

Луцьк прокидається... Там навіть на камені росте любов...

Наші міста проростають кризь нас. Любов'ю, яка тримає і не відпускає. І вони теж наповнюються нею, мов дощем восени. Завдяки тому й живуть

Людмила ВЛАСЮК

... Ми з подругою обережно примостилися біля вікна: перед нами світилися вогні будинків і небеса, на яких сходило сонце. То була перша зустріч із Луцьком: нам було по сімнадцять і ми вірили, що саме тут верштимуться наші долі. Місто сподобалося: заворожувало всіма своїми будівлями, що були оточені зусібіч квітами і деревами. Воно нам видалося захищеним і спокійним, а значить, життя в ньому триматиметься своїх меж і матиме свій порядок. Саме у цьому місті ми зрозуміли, що немає невідданої любові, залишеної лише при собі. Нею важливо ділитись. І вона може бути нещасливою, і від неї може бути боляче...

А потім прокидалася вулиця, сонця ставало все більше, голося лунали все гучніше, і тоді місто поглинало всі страждання. І ти вже знаходишся в ньому десь всередині, поміж найбільш щасливих його нот і звуків. І чітко розумієш, що тобі судилось полюбити це місто. Бо тут існують імена та обличчя, чії історії ти знаєш напам'ять, з яких і скла-

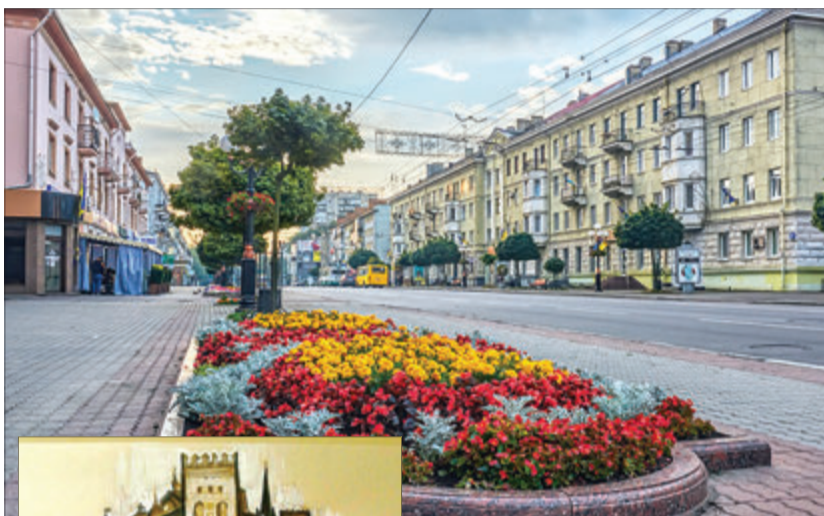

Фото Віктора ПЕТРУКА facebook.com/viktor.petrak.52.

Малюнок Олени ЗВЯГІНЦЕВОЇ.

Ось таким спокійним виглядало наше місто у день свого народження під першими променями сонця.

березуть залишене в них тепло, хоч життя тут не сповільнюється ні на мить. Вони мені схожі на піаніно, і їхня музика триває, не замовкаючи: меланхолійно, бурхливо, нестримно. На вулицях з рекламою та автівками, крамницями і придорожніми кав'ярнями. Це місто зазирає нам прямісінько в серце і дивиться на нас очима своєї душі. А волинська художниця Олена Звягінцева побачила Лучеськ в образі давнього витязя (на фото вгорі).

Луцьк прокидається... І перші мешканці наповнюють його життям — своєю присутністю. ■

дається твоя реальність. Там навіть на камені росте любов.

Як це добре, що я зрештою опинилася саме у цьому місті. Адже все залежить від нас. Перш за все від нашого бажання пам'ятати. Міста

І гроші заробив, і роль зіграв у фільмі

Безробітний волинянин несподівано для себе став актором

Євгенія СОМОВА

«Гроші ніколи зайвими не бувають», — вважає Михайло Наумчик. Тож коли у пошуках роботи звернувся до Турійської районної філії обласного центру зайнятості і йому запропонували громадські роботи — директору КП «Історико-культурний комплекс «Вовчак — Волинська Січ» потрібен був працівник, — охоче погодився. Чоловік і не сподівався, що, крім підсобних і будівельних робіт, доведеться взяти участь у зйомках фільму «Шлях покоління» (стрічки про життя зв'язкової Ганни Абрамчук), що проходили в урочищі Вовчак.

У масовці було задіяно чимало волинян, зокрема група реконструкторів із Ківерців. Свіжоспеченим актором став і Михайло Наумчик.

Кіношна метушня, спілкування з професійними артистами і, звісно, його невеличка роль сподобалися чоловікові. Пан Михайло задоволений, бо ж і гроші заробив, і побував на майстер-класі з акторської гри, а водночас і море незабутніх вражень отримав. ■

На новому храмі — золоті куполи, а старенька церква вмирає на очах

Я бачила десятки порожніх святинь. Деякі з них були домом для павуків та інших комахок. Деякі — складом старих, нікому не потрібних ікон, шопок і різної церковної утварі

Гандзуня ГОШКО

Фото з фейсбук-сторінки Гандзуні ГОШКО.

Як люди могли покинути оцю святиню?

Це завжди сумно. Але оця церква просто покраяла мені серце. Цих вихідних ми вирішили добратись до крайньої, віддаленої, до якої мало хто їздить через бездоріжжя. У деяких путівниках пишуть, що церква в Олександрівці найстаріша дерев'яна у Закарпатті. І от ми здолали кілька сотень кілометрів поганої дороги, щоб побачити цю струнку красуню. Нашому візиту передували довгі пошуки контактів людини, яка змогла б її відчинити, і вони були безуспішні. П'ятницький храм на пагорбі — і височить над селом. Там так гарно!!! І церква така неймовірна, якщо дивитися здалеку. А якщо підійти ближче, видно, що вода потрапляє всередину і нищить унікальні розписи XVIII століття. Ми почекали трішки, поїли ожини, що росте біля самої святині. До нас так ніхто і не прийшов. Я чесно не розумію, як люди могли покинути той храм. Такий душевний і неймовірно красивий. Є табличка, що то був музей. От хай би він ним був і далі. П'ятницька церква вмирає на очах, і нема до того нікому ніякого діла. А на новому храмі Олександрівки величезні золоті куполи. Так і живемо. Не розуміємо, що втрачаємо.

І таких церков не одиниці... ■

16 ВЕРЕСНЯ

Сонце (схід — 6.54, захід — 19.32, тривалість дня — 12.38).
Місяць у Діві. 29 день Місяця.
Іменинники: Василина, Петро, Іван, Костянтин.

17 ВЕРЕСНЯ

Сонце (схід — 6.55, захід — 19.30, тривалість дня — 12.35).
Місяць у Діві, Терезах. 30–1 день Місяця.
Іменинники: Федір, Панас.

■ Прогноз погоди

«Осінь — це ніби розмова близьких людей. Перша. Або остання»

Сергій Жадан каже, що вересень схожий на схованку і мовчання між жінкою та чоловіком: «хто кого перемовчить, хто кого переचेкає»

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Алли Адамської, **16 вересня — мінлива хмарність, без істотних опадів**. Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 9–14 градусів тепла, вдень — 22–27 вище нуля. За багаторічними спостереженнями, 16 вересня найтепліше було 1954 року — плюс 30, найхолодніше — 1956-го — 3 градуси вище нуля. **17-го — мінлива хмарність, вночі без істотних опадів, удень короткочасний дощ, місцями гроза**. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 9–14 градусів тепла, вдень — 17–22.

Температура води у річці Стир — плюс 19, в озері Світязь — 15 градусів вище нуля.

У Рівному **16 вересня очікується ясна погода, у другій половині дня небо затягнеться хмарами, але ввечері знову очиститься. Без опадів. Температура повітря — 14–29 градусів тепла, 17-го — 12–19 із позначкою «плюс».**

«Директорські» груші у нововолинському садку

Юрій Аполінарійович Стецюк більше десяти років очолював ПТУ № 11 у шахтарському місті. Після реорганізації училища трудиться вихователем у Нововолинському центрі професійно-технічної освіти. Окрім того, що педагог багато зусиль віддає вихованню підрастаючого покоління, спілкуванню з молоддю, також любить поратися у садку, який заклав власноруч біля свого будинку

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Фото Роксолани ВИШНЕВИЧ.

Кінець нинішнього серпня — початок вересня порадив його і родину щедрим урожаєм плодів дерев. Але найбільше потішила цього разу груша своїми величезними жовто-помаранчевими фруктами. Пан Стецюк сорту не знає, але каже, що в сім'ї вони його називають «директорським». Свого часу гілочку від такого дерева йому подарував директор школи у Костопільському районі Рівненщини, яку закінчував Юрій Аполінарійович. Прищепили її на одному з дерев, яке щороку віддячує ось такими плодами. ■

Юрій Аполінарійович із дочкою Наталією пригостили грушами родичів, друзів і журналістів.

Ведуча рубрики
Людмила ВЛАСЮК

Тел. 72-38-94

Погляд

Катерина ЗУБЧУК,
заслужений журналіст України

«Яка ж то гарна наша Україна!»

Ловила себе на цій думці (а було, що не втримувалася й озвучувала її), коли наша сімейна компанія долала автомобілем майже 900 кілометрів до Чорного моря – у Курортне, що в Білгород-Дністровському районі на Одещині. Ідучи через чимало областей, можна було помилуватися і лісами, і вже прибраними в кінці літа полями, на яких свого часу дозріли зернові, і виноградниками чи баштанами, де тільки «жнивували», соняшниковими плантаціями

А колезі, яка, знаючи, де я провела тижневу відпустку, при нагоді запитала: «І як – можна відпочивати в Україні?», хотілося відповісти словами: «Ще й як можна!». Бо щоразу в таких мандрівках рідною країною (в останні роки чимало їх було з колективом редакції «Волині», для якого туристичні поїздки вже стали традиційними) пересвідчуєшся, скільки ще не побаченого, не пізаного...

Цьогорічного літа з його карантинними обмеженнями в усьому світі, пов'язаними з пандемією, чимало хто навіть із тих, хто віддає перевагу комфортним закордонним курортам з їх «все включено», змінив свої плани. І не лише тому, що були закриті кордони багатьох країн, – треба було трохи зекономити на відпочинку через нестабільну економічну ситуацію (йдеться, звичайно, не про тих, у кого кури грошей не клюють). Але, як кажуть, нема лиха без добра. І в Україні можна гарно провести відпустку на Чорному, Азовському морях. Варто «загуглитися», щоб знайти розмаїття пропозицій. І якщо зазначається, що готель REEFF у селі Курортне, де ми й жили, розташований прямо на пляжі, то це відповідає дійсності – засинати доводилося під шум хвиль за вікном.

Для мене Курортне стало ще й ностальгічним спогадом про далекі 1980-ті. 33 роки тому ми з чоловіком, сином та донькою відпочивали саме тут. Про готель на березі моря на той час і не мріялося, бо якщо такі й були, то нам, радянським службовцям, – не по кишені. Їхали, як і багато хто, «дикунами». Винаймали кімнату у тамтешніх жителів. Пригадую, господиня обійшла для ознайомлення з місцевістю розповіла, що за селом, яке, до речі, розташоване на дивовижному крутому узвишші, є гарний пляж. А можна, підказувала, не витратити часу на дорогу й спуститися до моря прямо з того урвища, яке обрамлює село. Ми, звичайно, вибрали другий варіант і ходили на ближчий пляж, скориставшись східцями, які хтось спеціально викопав у пласті червоної глини.

Цього разу вже з того «гарного пляжу за селом», де в останні десятиліття виросла чимала вулиця готелів і різних баз відпочинку, я дивилася на руде урвище, біля якого колись купалися, за смагали, і ніби верталася у своє минуле. У той час, коли діти були ще підлітками, а ми, батьки, – молодими. Те саме море, ті ж мушлі, викинуті хвилями на берег, які колись ми з донькою обов'язково привозили додому й навіть намісто примудрялися з них робити. І сонце таке ж, як і колись, – то лагідне вранці, то аж пекуче в полудень... Ось тільки сприйняття всього цього інше – доросле (чи надто доросле): ти по-особливому цінуєш те, що бачиш безмежну водну гладь, захід сонця, чи те, як місяць купається у хвилях, залишившись уночі наодинці з морем.

А ще думаєш, скільки-то непізаного не те що у світі – у нашій рідній Україні?! Там же в Одеській області є чудова Будацька коса, яка тягнеться від популярної нині у відпочивальників Затоки до Курортного. У деяких місцях, виявляється, її ширина всього 60 метрів. Тобто можна милуватися одночасно і морем, і лиманом. А ще ж начувана про Арабатську стрілку на Херсонщині, де «немає медуз і море тепле-тепле». Якщо вже про Херсонську область зайшла мова, то саме тут знаходиться найбільша в Європі і єдина в Україні пустеля – Олешківські піски. З білою, як кажуть, заздрістю дивилася на світліни, виставлені у фейсбуці молодими лучанами, які нинішнього літа добралися до цього дива... Думаю, достатньо аргументів на користь того, що в Україні «ще й як можна відпочивати!» ■

Політика

Кремль знайшов спосіб, як тримати Зеленського на гачку

Помінялись ролями: тепер Москва тисне і ставить Києву умови на переговорах по Донбасу

Дарія КЛИЧ

Представник президента Російської Федерації Володимира Путіна Дмитро Козак заявив, що 11 вересня на переговорах у Берліні в рамках Нормандського формату українська сторона погодилась переглянути постанову про місцеві вибори. Кремль домагається, щоб Україна прибрала пункт, у якому записано, що вибори на окупованих територіях Донбасу можуть відбутися тільки після припинення вогню, виведення військ РФ, передачі Києву контролю над кордоном і відновлення на цих землях конституційного ладу і правопорядку. У Москві вважають, що вибори можна проводити без всього переліченого, вистачить того, що стали менше стріляти. До речі, представник України на переговорах у Берліні Андрій Єрмак заперечив домовленості з РФ, але одразу ж... фактично їх визнав, адже заявив, що у парламенті нібито безвідносно до заяви Козака вже давно є якась відповідна постанова, яку треба розглянути.

Недосяжні вимоги, які висуває російська сторона українській владі – це спосіб постійно тримати Зеленського на гачку. Так прокоментував тиск Кремля щодо внесення змін у документ про вибори радник п'ятого Президента Петра Порошенка, відомий дипломат Костянтин Єлісеєв. «Перегляд постанови – свідомо провокація РФ. Москва розуміє: позитивного рішення (парламенту) не буде. Висуваючи недосяжні цілі, вона робить Україну заручником своєї доброї волі, утримує ініціативу, провокує суспільне невдоволення. Київ зробив помилку, погодившись на таку гру», – пише дипломат.

Костянтин Єлісеєв вважає, що офіційний Київ має повернути на порядок денний «дорожню карту» Мінська і наполягати на пріоритеті «безпекового компонента». «Поради до зустрічі дипрадників Нормандського формату: наполягати на поверненні до принципу «спершу безпека», відновлення роботи над «дорожньою картою» імплементації Мінська й ідеї розгортання миротворців ООН, закриття кордону, виведення російських окупаційних військ. Потім – політичні питання. Інакше – провал!» – застерігає Єлісеєв.

Він наголошує, що російська тактика на нормандській зустрічі очевидна – поставити дотримання режиму припинення вогню і звільнення заручників у залежність від виконання Україною політичних зобов'язань:

Нещодавно на Мінських переговорах українські представники на чолі з Леонідом Кравчуком погодились, щоб російські окупанти... інспектували позиції наших військових на передовій біля села Шуми! На щастя, через неабиякий резонанс цей односторонній та принизливий «крок назустріч тій стороні» зрівнявся.

вибори в ОРДЛО, дія закону про особливий статус на постійній основі, амністія. Єлісеєв застерігає: це пастка Москви, в яку потрапив Зеленський.

«Росіяни домагаються, щоб Україна прибрала пункт, у якому записано, що вибори на окупованих територіях Донбасу можуть відбутися тільки після припинення вогню, виведення військ РФ, передачі Києву контролю над кордоном і відновлення на цих землях конституційного ладу і правопорядку. У Кремлі вважають, що вибори можна проводити без всього переліченого, вистачить того, що стали менше стріляти.»

«Жодних ілюзій. РФ просуватиме принцип «спершу політика»: вибори в ОРДЛО, закон про особливий статус, зміни в Конституції, амністія», – констатує дипломат.

ДО РЕЧІ

Українська делегація літала на переговорах у Берлін чартерним рейсом, який дорого обійшовся бюджету. З цього приводу Костянтин Єлісеєв згадав, як добрався на такі зустрічі при Порошенку: «Як дипрадник п'ятого Президента, завжди літав на такі

переговори рейсовими літаками. Прокидався о 4-й ранку – і в аеропорт, аби з пересадками вчасно добратися до Парижа чи Берліна. А нині – чартер, гарно живуть. Цікаво знати, скільки цей вояж обійшовся держбюджету», – заявив Єлісеєв.

КОМЕНТАР

Ірина ГЕРАЩЕНКО, співголова фракції «Європейська Солідарність», уповноважена Президента України з мирного врегулювання ситуації в Донецькій та Луганській областях (2014–2019):

«Позиція, яку відстоювала наша група (при Порошенку. – Ред.) чи в Мінську, чи Берліні, чи Парижі. 1. Дорожня карта, яка передбачає по чергові виконання угод. Спочатку безпековий блок, і це не кілька тижнів тиші, але й виведення зброї і техніки. 2. Розведення важкої техніки поблизу лінії зіткнення, а не відведення наших військ углиб. 3. Виконання гуманітарного блоку, звільнення всіх утримуваних і допуск МКЧХ до тюрем. І тільки після цього можна переходити до політичного блоку.»

Офіс Зеленського забув про дорожню карту і ставить віз попереду коня... Наша політична команда порушувала питання про миротворчу місію ООН, у складі якої не буде росіян. Ми зробили все, аби до мінімуму зменшити їх присутність у СММ ОБСЄ. А зараз Кремлю на блюдечку все приносить Банкава.

...Але є українська армія. І ми не дамо жодного шансу її зрадити в парламенті. Ніякі закони не будуть відкореговані на угоду РФ. «Європейська Солідарність» цього не допустить». ■

Спільні тактичні навчання білоруських і російських військових «Слов'янське братерство» пройдуть з 14 по 25 вересня на полігоні «Брестський» у Білорусі, що практично в районі 100 км від Новеля. Кажуть, таким чином Путін хоче допомогти Лукашенку залякати протестувальників. У зв'язку з цим Державна прикордонна служба України проводить посилені заходи безпеки на українсько-білоруському кордоні.

■ **Із перших уст****Ірина ВАХОВИЧ: «Протистояння в обласній раді зникли, бо Ігорю Палиці вдалося створити коаліцію»**

Наскільки Волинь готова до нової хвилі пандемії, які пріоритети були в роботі депутатського корпусу, чому вчорашні політичні недруги стали соратниками, хто може очолити один із найбільших вишів Волині — про це говорили на останній телеефірній пресконференції «Відкрита влада. Область» з головою Волинської обласної ради (на фото)

Алла ЛІСОВА

Ірино Михайлівно, чи можете назвати найголовніший результат роботи?

— Це — добудова і відкриття перинатального центру, ремонт обласних медичних закладів. Багато зроблено в плані міжнародної співпраці, популяризації Волині як за кордоном, так і в Україні. Хотілось би продовжити конкурс місцевих ініціатив, який дає колосальний поштовх для участі громадян у розвитку громад. Потребують уваги госпіталь ветеранів війни, тубдиспансер, психіатрична лікарня та інші заклади.

— **Наша область досі перебуває у лещатах пандемії. Чи готові до нової хвилі?**

— У березні нам вдалося акумулювати більше 60 млн гривень на боротьбу з COVID-19. У Боголюбах створили тимчасовий інфекційний шпиталь. Днями там змонтували кисневу станцію на 10 тисяч тонн кисню. Така має бути й в інфекційній лікарні та ще 40 точок кисневих по районах. Окремі лікарняні заклади будуть законтрактвані на боротьбу з коронавірусною хворобою, й питання доплат медпрацівникам знімуться. Але треба шукати кошти на обладнання. Мінус в обласному бюджеті становить 39 млн гривень.

Планується відкрити додаткову лабораторію в обласній клінічній лікарні. Є 18 приватних лабораторій. Потрібно було тільки маркувати тести — першочергові і другорядні. Зараз черг не буде. Вважаю, ми спрацювали добре.

— **Комунальне підприємство «Волиньприродресурс» почало добувати бурштин. Як прокоментуєте?**

— Це — довгоочікуваний проєкт. Легальний видобуток янтарю дасть змогу наповнити бюджет. Щодо цього область мала великі амбіції. Водночас добуваємо і торф. Тіньовий ринок на Волині відсутній.

— **В облраді під кінець каденції спостерігаємо розвал усіх фракцій, фактично в сесійній залі зникла політична боротьба. Чому так відбувається?**

— У політиці нема постійних друзів і постійних ворогів. Нема стабільних стосунків, а швидше локальні, які залежать від інтересів і переконань кожного. Заслуга Ігоря Палиці в тому, що йому вдалося створити коаліцію — більшість, яка зуміла приймати конструктивні рішення. Зараз протистояння зникли. Можливо, тому, що всі народні депутати-мажоритарники згуртувалися, і це вплинуло на об'єднання обранців низу.

Foto volynrada.gov.ua.

«Я — чесний гравець».

— **Програмою відзначення 150-річчя від дня народження Лесі Українки передбачено 1,5 млн гривень державних коштів і 870 тисяч гривень з обласного бюджету. Чи впевне-**

совано. Ведуться перемовини з меценатами, які хочуть долучитися до цієї благородної справи. Це важливе питання — на контролі в народної депутатки Ірини Констанкевич.

— **Ваша заява на участь у виборах ректора ЛНТУ викликала бурхливу реакцію краян. Що скажете з цього приводу?**

— Я пробуватиму стати депутатом облради і також поборотися за місце ректора Луцького національного технічного університету, де пройшла всі службові щаблі — від доцента до проректора. Знаю, що перед вищою школою зараз стоять нові вимоги. Але я впевнена, що з усім справлюся, якщо доведеться. В університеті, який для мене є рідним, несправедливий і загрозливий моральний клімат. Саме це й підштовхнуло до рішення йти на ці вибори. Я — чесний гравець і, в разі перемоги, докладатиму максимум зусиль, аби технічний університет став потужним науковим центром Волині. ■

«**Хотілось би продовжити конкурс місцевих ініціатив, який дає колосальний поштовх для участі громадян у розвитку громад.**»

ні, що держава профінансує все заплановане?

— Нещодавно на Волині побувала з робочим візитом заступник міністра культури та інформаційної політики України Лариса Петасюк. Оглянувши Лесині будинки, вона переконалася, що їх потрібно реставрувати та відновлювати. Це вже дає підстави вірити, що проєкт буде профінан-

■ **Із сесійної зали****Понад 60 питань — за дві з половиною години**

Сергій НАУМУК

Гловними в порядку денному позачергової 31-ї сесії обласної ради були звіт голови облради Ірини Вахович та доповідь прокурора області Тараса Безрукого «Про інформацію щодо результатів діяльності органів прокуратури Волинської області у першому півріччі 2020 року».

— На розвиток територій з обласного бюджету спрямовано майже 22 мільйони гривень: будівництво і реконструкція об'єктів соціальної інфраструктури, ремонт доріг, термомодернізація та утеплення соціальних об'єктів тощо. 2019 рік ознаменувався історичною подією для Волині — відкриттям перинатального центру, на будівництво якого витрачено понад 228 мільйонів гривень, — зазначила у своєму виступі Ірина Вахович. — На кінець минулого року в області збудували дві школи (в селах Любохине Старовижівського та Осівці Камінь-Каширського районів), відкрито два дитсади (в Нововолинську й Нудижі Любомльського району), придбано 13 шкільних автобусів.

Якихось критичних зауважень щодо роботи Ірини Вахович не пролунало. Тож після запитань її звіт затвердили.

Затим про свою діяльність розповідав прокурор області Тарас Безрукий, до якого пролунало кілька гострих запитань. Не озвучуємо їх, оскільки, хоч волинські депутати й затвердили його доповідь, через кілька годин надійшло повідомлення з Генеральної прокуратури, що Тараса Безрукого звільнено з посади.

Решту питань затвердили без жодних обговорень. Зокрема, 168 загиблим атовцям посмертно присвоєно звання «Почесний громадянин Волині». Цим же званням відзначено Едуарда Гриневича та Василя Мойсея, які загинули на Майдані під час Революції гідності.

Також прийнято програму заходів до 150-річчя від дня народження Лесі Українки, встановлено стипендію для молодих учених, відзначено премією освітян, визначено ліміти для заготівлі ягід, грибів та лікарських рослин, підтримано кілька звернень до центральних органів влади. ■

НОВИНИ КРАЮ**ЗВІДНИЦТВО І СУТЕНЕРСТВО ПРОЦВІТАЛИ У ЦЕНТРІ ЛУЦЬКА**

У приміщенні так званого салону еротичного масажу на вулиці Лесі Українки в обласному центрі правоохоронці провели днями санкціонований обшук із залученням спецпризначенців

Ольга БУЗУЛУК

Заклад працював під вивіскою «Юнона» кілька місяців, візитівки з рекламою «Ego Studio» розповсюджували по всьому місту. Тут жінки надавали послуги сексуального характеру клієнтам, які попередньо домовлялися про це, маскуючи діяльність під еротичний масаж. Під час санкціонованого обшуку у приміщенні виявили клієнтів та працівниць, які їх обслуговували, вилучили банківський термінал, детектор грошей, мобільні телефони, гроші, рекламні стікери, одяг та аксесуари сексуального характеру. Орієнтовні суми, які сплачували відвідувачі за послуги, — від 1 000 до 10 000 гривень. За добу сюди приходило від 10 до 50 осіб. Кримінальне провадження відкрито за ч. 2 ст. 303 Кримінального кодексу України: йдеться про сутенерство або втягнення особи в заняття проституцією, що передбачає позбавлення волі на 4–7 років. Триває слідство. ■

УКРАВ СЕЙФ ІЗ ГРОШИМА, ЩОБ... ПОГАСИТИ КРЕДИТ

Пропажу виявила 61-літня власниця приватного підприємства у Дубні на Рівненщині: прийшовши вранці на роботу, побачила, що пластикові вікна виламані, а сховка із 47 тисячами гривень немає

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Близько 9-ї ранку жінка зателефувала до поліції. Правоохоронці, повідомляє відділ комунікації відомства, затримали підозрюваного — 27-річного дубенчанина, він був удома. «Чоловік працював на цьому підприємстві більше року. У нього вилучили 31000 гривень. Із його слів, ще 16 тисяч витратив на погашення кредиту», — розповіла спеціалістка відділу комунікації поліції області Світлана Карачун. Сам сейф підозрюваний нібито викинув у річку Іква поблизу села Дитиничі Дубенського району. Правоохоронці наразі встановлюють, чи були у чоловіка спільники під час вчинення злочину, який карається позбавленням волі на строк від 3 до 6 років. ■

БЕЗПІЛОТНИК ДОПОМІГ ВІЯВИТИ ПОРУШНИКА З РОСІЙСЬКИМ ПАСПОРТОМ

Нещодавно під час здійснення пошукових заходів на ділянці відділу «Рівне» Луцького прикордонного загону оператор літального апарату виявив у чагарниковій місцевості, за 300–350 метрів від державного кордону, рух невідомої особи

Оксана ПЕТРІВ

Збагнувши, що потрапив у об'єктив, перебіжчик причайся, та сховатися від пильного «ока» йому вже не вдалося. Оператор комплексу скорегував дії прикордонного наряду, який затримав порушника, котрий мав при собі паспорти Франції та РФ. Правоохоронці доставили чоловіка в підрозділ для складання адміністративно-процесуальних документів. ■

РОЗБІЙНИЙ НАПАД У ЗДОЛБУНОВІ

Подія сталася минулої суботи близько 21-ї години на вулиці Коперника райцентру на Рівненщині

Богдана КАТЕРИНЧУК

Перебуваючи поблизу АЗС, 32-літній здолбунівчанин, який вигулював собак, помітив чоловіка у балаклаві. А минувши його, відчув удар по голові. Коли впав, побачив іще трьох зловмисників із прихованими обличчями, які стали бити його ногами й руками по всьому тілу. Нападники заволоділи гаманцем потерпілого із майже 700 гривнями та чотирма банківськими картками. Чоловік сам зумів викликати «швидку».

За результатами попереднього обстеження, медики діагностували в нього закриту черепно-мозкову травму, струс мозку, забій обличчя, травму грудної клітки, можливий перелом чотирьох ребер. За фактом розбійного нападу, вчиненого групою осіб, розпочато досудове розслідування за ч. 2 ст. 187 ККУ. У рамках провадження правоохоронці встановлюють осіб, причетних до злочину. ■

Наша фішка

І постала королева Анна в Луцьку на день його 935-ліття

Пам'ятник руській князівні і королеві Франції відкрито у сквері на проспекті Волі, 3

Марина ЛУГОВА

Захід пройшов у рамках реалізації проекту «Шлях Королеви», що передбачає встановлення монументів Анні Київській (1024—1075) у ключових містах Європи на шляху до Франції. Участь у ньому взяла секретар Луцькради, виконувач повноважень міського голови Григорій Пустовіт та Надзвичайний і Повноважний Посол Французької Республіки в Україні Етьєн де Понсен. Григорій Олександрович зауважив, що це — знаменна подія, адже королеву Анну полюблять в Україні та Франції. За його словами, ця мужня жінка об'єднала дві країни. Скульптуру мініюорік під час святкування Дня Луцька місту

Григорій Пустовіт під час урочистої академії вручив посвідчення та нагрудний знак «Почесний громадянин міста Луцька» голові Волинського відділу Союзу українців Любові Ганейчук, зазначивши, що Любов Максимівна — перша жінка в обласному центрі Волині, яка удостоєна такої відзнаки за високий патріотизм, активну життєву та громадянську позицію. За високопрофесійну виконавську майстерність, визначні досягнення на ниві музичного мистецтва, вагомий особистий внесок у відродження та розвиток національної культури, популяризацію української пісні звання «Почесний громадянин міста Луцька» присвоєно посмертно В'ячеславу Хурсенку — співаку, композитору,

подарувала київська громада. Її автор — головний куратор Anne de Kyiv Fest Федір Баландін (українська княжна зображена у вигляді дівчинки із Реймським Євангелієм у руках, дитячі її роки минули в Києві — 18-літньою Анна вийшла заміж за Генріха I та переїхала до Франції. — Ред.). Уже традиційно у День міста від імені всієї громади керівники Луцька вручають найвищу міську відзнаку містянам, які життєвим прикладом та своєю працею зробили значний внесок у становлення та розбудову незалежної Української держави, в соціальний, економічний чи культурний розвиток обласного центру, мають вагомий досягнення у галузях науки, освіти, культури, спорту, будівництва тощо. Цього разу

Торік під час святкування Дня Луцька цю скульптуру подарувала місту київська громада.

Резонанс

Провал спецоперації: замість того, щоб сидіти в українській тюрмі, «зелені чоловічки» гуляють на волі. Українці хочуть знати, хто в цьому винен.

Петиція збирила 25 тисяч голосів: українці вимагають слідства у справі «вагнерівців»

Хто винен у тому, що бойовики, на чій руках кров українських військових і льотчиків, в останній момент уникали покарання? Хто і чому «злив» інформацію і таким чином зірвав затримання? Петиція родичів загиблих на Донбасі воїнів із вимогою створити парламентську Тимчасову слідчу комісію по справі «вагнерівців» збирила 25 тисяч голосів усього за 6 днів. Відповідно до Закону «Про звернення громадян», розгляд електронної петиції здійснюється невідкладно, але не пізніше десяти робочих днів від дня оприлюднення інформації про початок її розгляду

Василь КІТ

Петицію 7 вересня зареєстрували члени родин українців, які загинули внаслідок терористичних актів, скоєних на Донбасі російськими найманцями. Автор звернення — вдова Героя України, командира літака АН-30Б, що був збитий у червні 2014—го, Костянтина Могилка Віталіна Тарасова. Серед ініціаторів також мати загиблого в літаку Іл-76 14 червня 2014 року Віталія Бондаренка Ніна Бондаренко; батько загиблого в Іл-76 Павла Ніконова Сергій Ніконов; дружина Олександра Котова, який загинув у збитому літаку Іл-76, Тетяна Котова.

«Ми, родичі і близькі українських воїнів, які загинули, захищаючи Україну у найбільш важкий період російської агресії, з гирким подивом читаємо в різноманітних ЗМІ шокуючу інформацію про те, що операція з вивезення в Україну російських найманців — бійців ПВК «Вагнер» — була зірвана. Це не просто одіозний підрозділ найманців. Це люди, які вбивали наших рідних, воювали проти нашої армії на Донбасі в 2014 — 2015 роках. Це військові злочинці, які вчинили безліч кривавих злочинів на території України, частина з яких стали найбільш трагічними сторінками цієї війни», — зазначається у петиції.

На думку авторів, слідча комісія Верховної Ради наразі є єдиним інструментом, за допомогою якого можна знайти відповіді на питання. Нагадаємо, що українські спецслужби готували безпрецедентну операцію, яка мала на меті затримання групи найманців російської приватної військової компанії «Вагнер», але вона була зірвана в останній момент. Влада спочатку брехала, що ніякої операції не було. Однак журналісти, а потім і народний депутат від «Європейської Солідарності» Володимир Ар'єв, а також колишній секретар РНБО Олександр Турчинов та ексгенпрокурор Юрій Луценко надали копії документів, згідно з якими унікальна спецоперація все ж готувалась. Кажуть, що співробітники, які її проводили, готові дати свідчення.

За попередніми даними, наші розвідники виманювали «вагнерівців» із Росії нібито на «роботу» у Венесуелу, куди ті повинні були вилетіти з Білорусі

Відтак автори петиції вимагають справедливості і встановлення істини, а також відповіді на питання: хто винен у тому, що бойовики, на чій руках кров українських військових і льотчиків, в останній момент уникали покарання? Хто і чому «злив» інформацію і таким чином зірвав затримання? «Ми вимагаємо притягнути до відповідальності тих, хто поставив під загрозу життя українських розвідників, які працювали над цією операцією», — також зазначають рідні загиблих військових.

ДО РЕЧІ

Учора дати своїх кандидатів у Тимчасову слідчу комісію парламенту щодо «вагнерівців» зголосились лише три фракції парламенту — «Європейська Солідарність», «Голос» та «Батьківщина». Чомусь серед них не було групи «За майбутнє», до якої входить більшість волинських нардепів — Ірина Констанкевич, Ігор Гузь, Степан Івахів та Ігор Палиця. ■

Особливий випадок

Фото, на якому в дітей ще є мама й тато...

Закінчення. Початок на с. 1 Катерина ЗУБЧУК

Перш не стало тата, — розповідає Людмила. — У нього був варикоз, через хворобу мав групу інвалідності. На початку літа 2017—го йому зробили операцію. Восени намічалася ще одна. Але не дожив до неї. 54 роки йому було, як раптово помер. 30 серпня ми з матюмо в полі картоплю збирали. А він пішов у сарай, як я потім чула, свиней «дротувати». Видно, перенапружився — тромб обірвався. Коли мамі зателефонували, що з батьком погано, то ми, біжучи в село, ще не думали про найстрашніше... — Того дня картопля в містах у полі не чувала, — пригадує Григорій. — Я їхав підводу, щоб забрати врожай, але мені теж подзвонили, що біда вдома, тож вернувся. На той час Люда восьмий клас закінчила, а її старший брат уже чився на кухаря у Любешівському профтехучиліщі. Важко було сім'я, яка втратила главу. Але все ж у дітей ще була мама, під крилом якої почувалися захищено. Та, як кажуть, де тонко, там і рветься. На початку 2018—го жінка, відчувши недугу, звернулася до лікарів. Їй поставили невтішний діагноз. Через п'ять місяців після цього страшна хвороба забрала її життя. 44 роки мала, коли померла.

«МИ ВИРІШИЛИ, ЩО ГОЛОВНЕ — ТРИМАТИСЯ РАЗОМ І ЖИТИ У СВОЙ ХАТІ» Розуміють, що боляче дітям

заціпати незагойну рану, але все ж у розмові вертаю їхні спогади до того чорного дня, коли вони похоронили свою маму. Прийшли з кладовища додому вже круглими сиротами — про що думали, говорили? — Може, то було не в той день, коли провели в останню путь маму, — каже Григорій, який як старший узяв на себе відповідальність за сестру і брата, — але ми сили втрьох, поговорили і вирішили, що головне — триматися нам разом і жити у своїй хаті. І він, і його сестра Людмила з вдячністю згадують, як

цифри факти У неділю в Луцьку на автостанції №1 ветерани АТО заблокували автобус через те, що перевізник відмовляв у пільговому перевезенні учасників бойових дій і членів сімей загиблих. Вони зайшли з посвідченнями в салон, та водій не захотів їх везти і втік. Після цього всі пасажери рейсу пішли до каси і здали квитки, а ексвіськовослужбовці заблокували рух приміського автобуса. Всі інші маршрути здійснювалися згідно з графіком, пізніше активісти викликали поліцію та написали на перевізника заяву.

Старші брат і сестра стали опорою наймолодшому Павлу.

до них приїжджали працівники районної служби у справах дітей і не лише цікавилися умовами проживання сиріт, а й роз'яснювали, що потрібно зробити в першу чергу, аби вони, неповнолітні, могли стати

Без коника в селі ніяк не обійтисся.

заціпати незагойну рану, але все ж у розмові вертаю їхні спогади до того чорного дня, коли вони похоронили свою маму. Прийшли з кладовища додому вже круглими сиротами — про що думали, говорили? — Може, то було не в той день, коли провели в останню путь маму, — каже Григорій, який як старший узяв на себе відповідальність за сестру і брата, — але ми сили втрьох, поговорили і вирішили, що головне — триматися нам разом і жити у своїй хаті. І він, і його сестра Людмила з вдячністю згадують, як

Дітям-сиротам потрібний був опікун, і ним стала бабуся по маминій лінії Людмила Андрощук.

лишатися вдома. Дітям-сиротам потрібний був опікун, і ним стала бабуся по маминій лінії Людмила Андрощук. — Не хочу себе хвалити, але ми вирішили, що опікуном стане бабуся по маминій лінії. Вона родом із Воютини Луцького району, але більше десяти літ жила з нами, бо її

хата в рідному селі в аварійному стані. То куди їй, старенькій, тепер іти? «КОЛИ Б НЕ ОДНОСЕЛЬЧАНИ, ТО НЕ ЗНАЮ, ЯК БИ МИ СПРАВИЛИСЯ САМІ З УСІМ, ЩО НА НАС НАВАЛИЛОСЯ» Коли не стало мамі, то на хазяйстві у Кузьмичів були корова, кінь, троє свиней та, звичайно, кури. І корову вони тримали, як розповідають, ще більш як пів року, але потім вона захворіла — довелося збути. — А кобила й зараз є, бо в селі без такої робочої сили не обійтисся, — каже Людмила. — Мама померла 7 червня 2018—го. Буряки були посіяні, картопля посаджена — якраз настала пора полоти. А потім треба було зібрати врожай. Уже самим... Ми вдячні людям, котрі допомагали нам. Пригадую, одного разу сіно гребли біля річки. Аж тут хмара велика насунулася — ось-ось гроза почнеться. Болячися, що не влоремося до дощу. Сусіди побачили нас, таких заклопотаних, і кинулися допомагати. — Коли б не односельчани, то не знаю, як би ми справилися самі з усім, що на нас навалилося, — додає до слів сестри Григорій. — Допомогають і картоплю вибрати, і як щось по хазяйству треба зробити, то приходять на виступку.

Щирі слова вдячності від наших героїв — тітці — батьковій сестрі, дядькові — маминіму брату, який зараз теж живе з ними. Бабуся Людмила Володимирівна, яка опікується дітьми, тамуючи біль втрати («таку молоду дочку поховала — саркома за лічені місяці з'їла»), говорить: — Онуки — добрі, дружини. Як щось не так, то підкажу — послухаються... У тому, яку це хороші діти, можна було пересвідчитися і з розмови з ними. Григорій вчиться у профтехучилищі — уже три роки доїжджає в Любешів («ще вісім місяців залишилося»). Пройшовши через випробування долею, не по літах по-дорослому розмірковує, що хоче здобути, крім спеціальності кухаря, ще й будівельну. Одне слово, знання згодяться — їх за плечима не носити. Одинадцятикласниця Людмила ще не визначилася, куди піде після школи. От уже, мовляв, як наступного року здасть ЗНО, знатиме свої бали, тоді й вирішуватиме, куди вступати. А наймолодший Павло-семикласник в особі брата і сестри має надійну опору. Це ж значною мірою завдяки їм, їхній «дорослості» всі вони живуть дружною сім'єю у батьківській хаті, бережуть пам'ять про маму й тата. ■

Бабуся-опікун, дізнавшись, в якій газеті буде публікація про внука, похвасталася, що теж її передплачує.

Повний багажник легкового автомобіля білих грибів набрав за раз Сашко Рижко біля села Черемшине Ковельського району. Фото своїх лісових трофеїв волинянин виставив у фейсбуці.

Актуально

Знайдіть різницю, де сільський клас, а де – міський.

Фото Олександра ПІЛЮКА.

Чиновник «розвалив» школи у цілому районі й зупинятися не збирається

У кожному класі новенькі парти, свіжий ремонт, кожен учитель має свій ноутбук та принтер, а над дошкою висить сучасний телевізор

Леонід ОЛІЙНИК

Якщо ж педагогу цього недостатньо, він може скористатися мультибордом, який точно є у школі... Все це звучить, як класичні передвиборні обіцянки, що так і не будуть реалізовані. Втім, на Волині є район, де ланка початкової освіти усіх навчальних закладів виглядає не гірше, ніж, наприклад, у сусідніх країнах ЄС, а може, й краще.

Щоправда, деякі регіональні ЗМІ стверджували, що на Маневиччині (а саме про цей край ідеться) освітні заклади повністю розвалюються. І в це можна повірити, якщо врахувати, що протягом декількох років і в райцентрі, і в навколишніх селах на ремонт класів батьки учнів не здають жодної копійки. Директорам взагалі заборонено брати у них гроші. Таке розпорядження свого часу видав голова райдержадміністрації Андрій Линдюк, а згодом продублював його на посаді начальника відділу освіти, культури, молоді та спорту РДА.

Після чергової розповіді

на одному з місцевих телеканалів про повну катастрофу зі школами в Маневичькому районі ми вирішили перевірити, чи справді все настільки критично. Запланували зупинитися у селах Велика Яблунька та Оконськ, а в самому райцентрі завітати у ЗОШ № 2, яку раніше журналісти називали ледь не повністю зруйнованою.

Коли ж зайшли у першу класну кімнату сільської школи, то подумали, що натрапили на так звану вітрину, яку показують усім гостям. Тут дійсно було все необхідне для нав-

Андрій Линдюк: «У нашому Маневичькому районі брати кошти від батьків на ремонт класу – заборонено».

Торік у нашому районі побував маршалок польського сенату (це третя людина в сусідній державі). Він відвідав одну із сільських шкіл: роздивився клас, а потім спортзал. Врешті повертається до одного із представників своєї делегації і запитує: «А чому в Польщі таких сільських шкіл немає?».

чання. Щоправда, з'ясувалося, що в кожному наступному початковому класі, який відвідували, ситуація аналогічна.

– Коли почали говорити про

нову українську школу, ми поставили умову: із приміщення, де мають навчатися «першачки», необхідно винести все і нічого старого назад не зано-

сити. Усе — нове: сучасними партами зараз нікого не здивуєш, але, крім того, ми подбали про стінки для кожного класу, шафи для перевдягання дітей, зручні меблі та оргтехніку для вчителів, наочність та інший інвентар, — розповів у коментарі «Волині» Андрій Линдюк.

До речі, й у Великій Яблунці, і в Оконську педагоги нам розповідали, що не лише мають змогу без проблем друкувати навчальні матеріали, а й ламінувати їх. Звісно, також

хвалилися мультибордами, які закупили для кожної ЗОШ району. Це фактично величезні планшети, які можна використовувати як комп'ютер, телевізор та шкільну дошку відразу.

– Мені, наприклад, із крайньої парти зручно демонструвати дітям, як створюється комп'ютерна програма, і водночас спостерігати за їхньою роботою, — каже вчителька інформатики ЗОШ I–III ступенів села Велика Яблунька Валентина Леонідівна.

Великої різниці між цими школами та класами ми не помітили.

– Коли вирішуємо щось закупити, то для всіх однаково. Інколи доводиться брати трішки дешевше, інколи довше зачекати, але нікого не обділяємо, — каже Андрій Линдюк.

Серед інших шкільних приміщень трохи вирізнялися ресурсні кімнати для дітей з особливими освітніми потребами. Вони були оснащені не лише меблями, а й побутовою технікою для дому та посудом.

У «розвалений» другій школі райцентру, крім ресурсного центру, функціонує сучасний гуртожиток, де зупиняються діти та їхні наставники, які приїжджають на всілякі змагання. Також тут живуть учні навчального закладу, що доїжджають з інших сіл.

Незважаючи, на те, що така активність не надто подобається різним «меценатам», які купляють для школи банку фарби і знімають про це три сюжети, Андрій Линдюк переконаний, що рухається у правильному напрямку:

– Торік у нашому районі побував маршалок польського сенату (це третя людина в сусідній державі). Він відвідав одну із сільських шкіл: роздивився клас, а потім спортзал. Врешті повертається до одного із представників своєї делегації і запитує: «А чому в Польщі таких сільських шкіл немає?».

Більше фото і відео — на сайті VOLYN.COM.UA

Вітаємо!

Гарний ювілей завітав до хорошої та доброї людини, люблячої матері, бабусі та прабабусі **Марти Андріївни БАРАНОВОЇ**, жительки села Гірка Полонка Луцького району.

Ваш ювілей — не просто дата, То життя, в якому все було: Нелегка праця, щоденна і завзята, Непохитна віра у добро.

Ростили діток, пестили ви внуків, Вам нині освітлюють буття. І серце, сповнене любові і терпіння,

Даруєте ви нам усе життя. Нехай же в день цей особливий Господь почує наші молитви, Пошле з небес здоров'я й сили На многі і благі роки.

З любов'ю діти Петро, Святослав, Микола, внуки, правнуки та Катерина.

Учора поважний ювілей — 90 років від дня народження — зустріла найкраща матуся, теща, бабуся, вдова інваліда Великої Вітчизняної війни, жителька села Юнівка Локачинського району **Аліна Іванівна ФЛІШАРОВСЬКА**.

Дорога наша ювілярко, багато прожито гідних років. Є чим пишатися і що згадати. Дякуємо, що даруєте нам свою любов і турботу. Нехай Господь оберігає від усіх негараздів, ваше здоров'я міцніше, любов до життя й оптимізм ніколи

не згаснуть і близькі люди завжди будуть поряд. Нехай кожен день дарує радість і позитивні емоції, адже це і є запорука довголіття.

Дай вам Бог здоров'я більше, шани від онуків і дітей.

Щоб через десять років зібралися знову на черговий ваш ювілей!

З повагою, шаную, любов'ю дочка, зять, онуки, правнуки, вся родина.

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- мінітрактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.minitraktor.ukr
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

РЕКЛАМА

Представництво польської агенції оголошує набір працівників на склади брендового одягу на околицях м. Лодзі

- ✓ Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування. Робота в дві зміни по 8–12 годин 5–6 днів на тиждень.
- ✓ Заробітна плата – від 20 000 грн+премії.
- ✓ Безкоштовні обіди, чай, кава.

- ✓ Житло: 600 грн/міс, хороші умови проживання.
- ✓ Зустрічає наш координатор. Беремо по візам і по біометрії. Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі бажані можуть подаватися на карту побиту.

Тел. вайбер UKR 38 050 845 45 80.

■ Добра справа

Приміщення на Гнідавській, 65 не впізнати.

Перші кроки до великої сцени розпочинаються тут.

«Три роки тому така школа виглядала фантастикою, але наша команда таки втілила у життя мрію маленьких лучан зростати духовно»

Так заявив на відкритті нового корпусу Луцької музичної школи №3 радник міського голови Ігор Поліщук, а потім сів і чудово зіграв на новенькому роялі «Boston»

Євгенія СОМОВА

Подія напередодні 935-ї річниці Луцька стала значковою не лише для міста, а й для області, бо ж не так часто нині відкриваються мистецькі заклади. Її чекали довго. Адже у школі, збудованій у 1983 році у Вересневому, не вистачало місця, було затісно. Згодом вона отримала приміщення на вулиці Гнідавській, 65. Тут навчається нині майже 500 учнів. Дітям доводиться займатися у пристосованих, а репетиції музичних колективів проводити у коридорах. Через обмежену кількість місць не всі охочі мали змогу здобувати тут музичну освіту.

Щоб талановиті діти і їхні педагоги мали комфортні умови для навчання і роботи, міська влада

Ігор Поліщук не втримався від спокуси сісти за інструмент, на якому грає 95 відсотків знаменитих музикантів світу.

вирішила добудувати школу. І вже в жовтні минулого року розпочались будівельні роботи. Невдовзі на вулиці Гнідавській, 65 виріс двоповерховий корпус, з'єднаний переходом із основним. У ньому — 8 аудиторій із новими музичними інструментами, придбаними міською владою, просторий актовий зал на 210 місць. За естетичною, технічним наповненням він чи не найкращий у місті. Його родзинка — новенький рояль «Boston» відомої фірми

«Steinway & Sons», на якому грають, як сказав на урочистостях її представник, 95 відсотків знаменитих музикантів світу.

Новий корпус школи, на спорудження якого затратили понад 11 мільйонів гривень (більше, ніж 2 мільйони з них — на обладнання), став окрасою мікрорайону. Він гарно оздоблений, а територія довкола впорядкована. Будівельники виклали бруківкою доріжки, висадили декоративні кущі і квіти.

День відкриття школи став

«І це не просто приміщення — це інвестиція у майбутнє. Це перспектива, нові горизонти та можливості, що відкриваються перед нами.»

святом для мешканців мікрорайону. Адже мистецький заклад — осередок культури, котрий об'єднує і дорослих, і дітей, які люблять музику. Його гордістю є учні, серед яких чимало лауреатів міжнародних, всеукраїнських, регіональних та обласних конкурсів. За результатами рейтингу серед 34 музичних шкіл Волині третя займає перше місце. Тут працюють відомі музичні колективи. Зокрема, ансамблі домристів «Візерунок», сопілкарів «Дударик», народної музики «Волиняни», фольклорний колектив «Весела родина» та інші.

Символічну стрічку до нового навчального закладу урочисто

перерізала його очільниця Людмила Герасимчук разом із вихованцями.

— Сьогодні ми отримали чудовий подарунок. І це не просто приміщення — це інвестиція у майбутнє, — сказала вона, дякуючи всім причетним до будівництва. — Це перспектива, нові горизонти та можливості, що відкриваються перед нами.

Радник міського голови Ігор Поліщук пригадав своє перше знайомство із школою три роки тому.

— Ми побачили жахливі умови, в яких навчалися діти, і вирішили зводити новий корпус, — розповідав. — Тоді це виглядало фантастикою. Однак завдяки спільній командній роботі і прагненню, сьогодні відкриваємо цей зал. Об'єкт був знаковим для нас, і ми поставили собі за обов'язок завершити будівництво. Надзвичайно важливо приділяти увагу мистецькій освіті, духовному зростанню наших дітей, їхньому формуванню як особистостей, формуванню естетичних смаків. Мені приємно відкривати цей заклад, адже переконаний, що протягом наступних років тисячі маленьких лучан будуть навчатися тут мистецтву, зростати духовно.

Учасники урочистостей мали змогу насолодитися музичними творами у виконанні учнів школи, її випускників та викладачів, а радник міського голови Ігор Поліщук — випробувати подарований рояль.

Зазначимо, що розвиток культури, мистецької освіти — пріоритет у діяльності міської влади. Адже музика змінює світогляд, розвиває мислення, формує гармонійну особистість та її естетичні смаки. Тож влада робить усе можливе, щоб створити належні умови для дітей, які хочуть навчатися. Останнім часом у місті відновлено кілька мистецьких закладів. Торік, скажімо, відремонтували музичні школи №№1, 2. Тож учні мають ширші можливості розвивати свої таланти в комфортних приміщеннях. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn476@gmail.com

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, **+ 30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділенні ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається недорого земельна ділянка під забудову (10 соток), 8 км від Луцька, є всі комунікації. Тел. 068 438 04 09.
- Продається дерев'яний будинок (газифікований) з надвірними спорудами у с. Бобли Турійського району. Тел.: 050 72 60 037, 097 10 50 569.
- Куплю доступне житло у селі для проживання багатодітної сім'ї та ведення особистого господарства. Наявність школи та дитячого садочка обов'язкова. Тел. 093 56 11 818.
- Недорого продається земельна ділянка під город (7 соток) у Луцькому районі. Тел. 068 438 04 09.
- Здаю квартиру подобово (350 грн/доба, пів доби — 150 грн) у районі Теремно. Wi-fi, інтернет, парковка, бесідка, мангал. Тел.: 050 23 50 880, 063 06 09 202.
- Терміново продається недорого земельна ділянка під забудову (16 соток), поблизу Луцька, є всі комунікації. Тел. 068 438 04 09.
- Продається будинок із надвірними спорудами. Є газ, вода, сад, город. Усе приватизоване (сміт Торчин Луцького району). Тел. 095 35 01 476.

- Терміново продається у с. Мерва Горохівського району будинок (81 кв. м, 3 кімнати, туалет, ванна, газ, вода, 3-фазна лінія). Є льох, 5 сараїв, криниця, сад-город (0,57 га). Ціна 130 000 грн. Торг. Тел.: 096 35 79 670.

АВТОРИНОК

- Куплю неробочі автомобілі «Москвич», «Волга», «Жигулі». Тел. 096 65 47 613.
- Продається мотоцикл Ява-350/638 (1987 р. в.). Тел. 067 76 98 605.
- Куплю автомобіль в будь-якому стані. Можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, нерозмитнений. Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продається одновісний причіп у дуже добром стані. Тел. 095 20 25 319.
- Куплю картоплесортувалку. Тел. 063 42 12 702.
- Продам гноєрозкидачі, дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобри, косарки роторні, ґрунтофрези, зер-

ношники, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

- Продам фронтальні навантажувачі на китайській та вітчизняні трактори (МТЗ, ЮМЗ, Т-40, Т-25). Тел.: 067 49 57 299, 098 81 00 913.
- Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щєбін різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.
- Продам торфобрикет, щєбін різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам торфобрикет, дрова, пісок, щєбін різних фракцій (насіпому та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продається молода робоча кобила (м. Ківерці). Вік 5 років. Ціна 17 000 грн. Тел. 096 36 19 682.

- Продам торфобрикет, вугілля (сортове і для кузні). Можлива доставка. Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: 050 52 37 811, 098 48 13 899, (0332) 24 34 23.

- Продам жом, торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щєбін, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

- Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щєбін, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продаю цуценя німецької вівчарки. Тел. 050 43 81 896.

- Продається дійна тільна добра корова в Ківерцівському районі. Ціна 22 000 грн. Тел. 095 71 40 565.

- Куплю ВРХ (корів, биків), коней, лошат, молодняк. Тел.: 050 19 32 639, 098 58 76 653, 093 44 66 539.

- Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

- Куплю пшеницю, ячмінь. Тел.: 096 00 06 711, 050 37 83 675.

ПОСЛУГИ

- Виготовляю кольорові металеві штахети (шир. — 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний двосторонній дуб), а також штахети жалюзійного типу (горизонтальні), металеві кольорові водостічні системи (труби, ринви, коліна). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

Ті, що тримають небо

Фото Оксани КОВАЛЕНКО.

Раїса Лавренчук і Ольга Бурса запропонували сфотографувати їх у костюмерній. Мовляв, ось скільки нашили, аби лиш дівчата йшла до театру з захватом.

Волинський театр ляльок запрошує на прем'єру, але в масках

Закінчення. Початок на с. 12
Оксана КОВАЛЕНКО

«НАМ ТРЕБА ЗАРОБИТИ НА ЛЯЛЬКУ»

Певна річ, ретельно готувалися до прем'єри не тільки ті, хто безпосередньо звертатиметься до дітей: цілих три місяці майстерня з виготовлення ляльок розробляла і створювала декорації, костюми, ляльки й маски. Директор пишаючись представляє, як він каже, художника-чудотворця — Віру Рибачок. Майстриня виготовила з колегами справжні джунглі: серед них — маски семи вовків, тигра, шакала, ведмеда, а ще — 7-метрового удава. Ну і головний герой за час вистави підросте: тож ляльок Мауглі аж дві. Разом із художницею працюють закрійниця Ольга Бурса і ревізиторка Раїса Лавренчук, рідні сестри. Своїх «підопічних» вони називають «ляльочками» і теж готуються йти на прем'єру: щоб оцінити, чи красиво й зручно акторам у нових костюмах і з новими героями.

Данило Поштарук має ще й інший критерій оцінки, закулісний: «Якщо ми не працюємо, то ми недієздатні!

Нам треба заробити на комунальні послуги (світло, воду) та й на виставу — на ту ж ляльку, на матеріал, реквізити, бутафорію! Добре, що все-таки ми спромоглися на «Мауглі», знайшли якое кошти і це, мені здається, має бути щось хороше! Бо таке дійство навчає, що людина має залишатися людиною, якими б не були оточення і вплив на неї!»

АКТОРИ СКУЧИЛИ ЗА МАЛЕНЬКИМИ ГЛЯДАЧАМИ

На запитання, чи не відбирає публіку у вистави не раз екранізований «Мауглі» та й численні мультфільми, директор із таємничою усмішкою розповідає про магію театру. Мовляв, такого спілкування, як між актором й глядачем, нема у жодному іншому жанрі, й відчуття в маленьких та дорослих неповторні: «Це живе спілкування, невидима нитка зв'язку! Коли діти приходять в театр — вони творять, є співавторами видовища, яке розгортається на сцені».

Данило Поштарук зауважує, що театр ляльок дуже скучив за маленькими глядачами (востаннє актори виходили на сцену 12 березня), тож прем'єри чекають із хвилюванням.

Віра Рибачок щойно намалювала мавпочці усмішку. Теж чекає на прем'єру, аби привести онуків.

Футбол

Хлопці Сачка на «городі» не бульбу копали — очко здобували

Хоча «біклетта» Віктора Хомченка давала підстави сподіватися, що цього разу будуть усі три...

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат України з футболу, Перша ліга. 2-й тур. «ВПК-Агро» (село Шевченківка, Дніпропетровщина) — «Волинь» (Луцьк) — 1:1 (0:1 — Віктор Хомченко, 25 хв.; 1:1 — Іван Будняк, 51 хв.)

П'ять втрачених очок із шести можливих у двох стартових турах — такий доробок Василя Сачка на посту головного тренера «Волині». Хочеться, звісно, вірити, що далекосяжні висновки робити зарано, і що ось-ось до нас прийдуть омріяні перемоги. Бо ж з нинішніми результатами не за півтраву в УПЛ боротися доведеться, а питання збереження прописки в Першій лізі вирішувати...

Суперником луцької «Волині» у другому турі був новачок другого за силою дивізіону вітчизняного футболу — клуб «ВПК-Агро» із села Шевченківка Магдалинівського району Дніпропетровщини. Йдеться справді про сільську команду, яка має потужного агроспонсора (звідтіля й назва). Воно вже, звісно, й в УПЛ сільськими командами нікого не здивуєш («Колос» он навіть в єврокубках грає!). Проте «Волинь» такого опонента (бо то таки далеко не «Колос»!) мала б заввиগ্রашки перемагати...

Спочатку «хрестоносці» наче й притисли суперника до воріт! І навіть організували гол-красень! Влучний удар справдешньою «біклетою» вдавсь Віктору Хомченку. Так так, тому самому Хомченку, якого Віталій Кварцяний свого часу «озброїв саперною лопаткою» і «відправив в АТО» (до речі, Віктор тоді подякував Віталію Володимировичу за можливість піти (не в АТО — в львівські «Карпати») й побажав епатажному тренеру виграти з «Волинню» Лігу чем-

Фото Миколи М'ЯШИКОВА, ukrfutbol.com.ua

Аж Крістіану Роналду зі Златаном Ібрагімовичем язиками прицімкнули!

Віталій Кварцяний свого часу Віктора Хомченка «озброїв саперною лопаткою» і «відправив в АТО».

піонів). Але життя воно таке: у Хомченка не надто склалося із «Карпатами», «Рухом», «Авангардом», знову «Карпатами» і «Гірником-Спорт», а у «Волині» поки зовсім не склалося із Лігою чемпіонів — тож тепер вони знову разом. І воно, може, й до кращого — зрештою, «біклетою» у «Волині» забивають не кожен день...

Здавалося б, гостям лишалося дотиснути дебютанта Першої ліги. Проте «ВПК-Агро» дотерпів до перерви, а на другий тайм вийшов у бойовитішому настрої — і вже в його дебюті зрівняв рахунок. Ті одинички на табло збереглися до самісінького фінального свистка.

На окремий абзац заслуговує стан газону на дніпровському «Метеорі». Офіційно поле одержало задовільну оцінку «трику», хоча й нагадувало територію дачного кооперативу, на якому заповзятливі пенсіонери щойно викопали бульбу. Вочевидь, задля «двійки» ту «фазенду» ще й

мали переорати трактором на зяб...

Тим часом «Верес» стартував у Києві (бо в Житомирі зі стадіоном справи не багато кращ, ніж у Рівному) поєдинком із «Поліссям» (у першому турі ці колективи не грали: матч за їхню участь були відкладені з коронавірусних причин). Нагадаємо також, що обидві команди підвищилися у класі за підсумками минулого сезону в Другій лізі. «Поліське дербі» видалося напруженим (4:4 за жовтими картками!), але безгольовим: на табло так і лишилися нудненькі 0:0.

Усі результати 2 туру: «Агробізнес» — «Кристал» — 4:2; «Нива» — «Альянс» — 1:1; «Миколаїв» — «Металіст 1925» — 1:2; «Оболонь» — «Прикарпаття» — 4:1; «ВПК-Агро» — «Волинь» — 1:1; «Чорноморець» — «Гірник-Спорт» — 1:1; «Кремень» — «Авангард» — 0:0; «Полісся» — «Верес» — 0:0. ■

ЦЬОГО РАЗУ Й «ВОЛИНЬ-2» ПІДВЕЛА...

Чемпіонат України з футболу, Друга «А» ліга. 2-й тур. «Поділля» (Хмельницький) — «Волинь-2» (Луцьк) — 1:0 (Віталій Каверін, 28 хв.)

А ось фарм-клуб «Волині» не зміг розвинути свій дебютний успіх, досягнутий у поєдинку з вінницькою «Нивою» — 3:1. У виїзному матчі з хмельницьким «Поділлем» лучани пропустили один-однісінький гол від Віталія Каверіна (свого часу на цього гравця покладало неабиякі надії самісіньке київське «Динамо»), якого господарям поля виявилось достатньо для підсумкового успіху. Таким чином «Волинь-2» після двох турів має у своєму активі 3 очки й посідає 5 місце в турнірній таблиці.

Анекдот

))) :)) :))

На весіллі знайомляться гості:

— Дівчино, ви зі сторони нареченого чи зі сторони нареченої?
— Та як би вам пояснити... Я подруга нареченого на стороні.

РЕКЛАМА

ГУРТІВНЯ АГРОТЕХНІКИ

НОВІ **МІНІ-ТРАКТОРИ**
-Сінтай-, «Джиннал»,
-Фотон-, «Донгфенг», ДТЗ
(виробництва Японії, Китаю, Кореї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА

МОТОБЛОКИ -Зірка-
-Зубр-, «Білорусь», «Моторсіч»

12-80 К.С.
Гарантія запчастин, навільне обладнання, доставка.

5-15 К.С.
Доступні ціни
Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ
З МОЖЛИВІСТЮ ВІДШКОДУВАННЯ ВІДСОТІВ

М. Луцьк, вул. Мамсурова, 21
(р-н цукрового заводу), маршрутки №4 та 9а
Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66
www.agrotehnika.info

Трагічні сторінки нашої історії

Сімейне щастя Ганни і Василя Бусків було коротким...

Софія Буско (справа) з сестрою Катериною.

Фото з сімейного архіву Софії КОВАЛЬЧУК.

«Дядьки у військовому з автоматами оточили село. Дали годину часу, щоб зібратись...»

У другу неділю вересня вшанується пам'ятна дата — 76-ті роковини депортації українців із Лемківщини, Надсяння, Холмщини, Південного Підляшся, Любачівщини, Західної Бойківщини у 1944–1951 роках. 1946-го з Володавського повіту Люблянського воєводства були виселені жителі села Окунинка. Зокрема, це сім'ї Василя Буска, Кіндрата Климюка, Івана Бортника, Івана Гаврилюка, Михайла Савчука, Антона Савчука, Дмитра Косика, Івана Косика, Василя Федорука, Войчика Тарасюка, які згодом оселилися на Волині у селі Дажва Турійського району. У сусідні Новий Двір та Ловище потрапили переселенці з сіл Збереже, Мацошин, Ганна і Собібор — Володавського та Угринів, Турковичі, Городище Грубешівського повітів

Ольга ВЕКЕРИК

Онуці Кіндрата Климюка Валентині Шпак про ті жахливі події розповідала мама Софія, якій тоді було дев'ятнадцять. А її тещці, доньці Василя Буска Софії Ковальчук, — усього п'ять. Страшні спогади назавжди закарбувалися в її пам'яті й згадувати про те, що довелося пережити п'ятирічною, важко й донині: «На Зелені свята, пам'ятаю, що такі дядьки у воєнному зеленому оточили село. Наша хата коло дороги була, і там солдати метрів п'ятнадцять стояли. І три солдати в хаті. То було страшно! Мати півтора-річного брата Колю на руках тримала, бо ж плаче, кричить, а солдати з автоматами. Часу дали годину, щоб зібратися. Викидали з хати все. Ми при-

вели корову, коня запрягли у віз. А що з собою візьмеш? Що на фіру влізло».

Хоч було мало місця, та її бабуся Магда забрала з собою найдорожчу святиню — копію ікони Холмської Божої Матері. «У нас там була українська церква. Коли приїхали сюди, то бабуня дивувалася, що тут «руска», — пригадує Софія Василівна. Каже, що материного брата з ними не депортували, бо в нього жінка була полячка: «Усіх тих, у кого було половина такого, половина такого — вивозили за Познань. А чистих українців — сюди. Усіх нас із села виселили. А хто втік у ліс — потім зловили і в тюрму. То й не знають, де вони. «Совети» сказали, що треба, аби кожна національність жила в своїй державі. І забрали українців в Україну».

«Спочатку з Окунинки їхали возами. Потім посадили в поїзд. В одному вагоні були по 6 — 8 сімей разом із кінями, возами, худобою. Де ставав потяг, чоловіки бігли по воду, щоб напоїти коней і корів, а жінки варили на вогні їсти. Мали стару картоплю. Робили затирку. Поїздом доїхали до Коломиї. Там 12 тижнів жили в «будках» і не хотіли нікуди їхати: ні на південь, ні у східні області. Приїжджали агітатори і вербували людей на заводи та фабрики. Дехто погодився і поїхав у Рівненську та Дніпропетровську області», — розповідає Валентина Шпак.

«Тоді усіх розселили в

посіяне, що було посаджене. І тут дали нам трохи картоплі, капусти, зерна. Ну всього потрохи вертали. Млинів не було. То на жорнах мололи. І пекли хліб такий», — каже Софія Ковальчук.

Того страшного 1946-го в її житті трапилася ще одна трагічна подія. Не стало мами Ганни. «Мати помагала хазяйці копати картоплю. Був дощ. Вона захворіла і померла. Їй було лише 23. Осталися брат, я, батько і баба, їй було вже 60 літ, не давала ради всьому», — згадує Софія Василівна. Згодом Василь Буско одружився на доньці Кіндрата Климюка Марії. Так доля поєднала ці дві сім'ї.

«Іздили туди. Сестра Катерина і внук Ігор. Окунинка стала курортом. Там, де материна земля була, тепер санаторій», — розповідає Софія Василівна.

селі Чопів. Зараз воно вже зникло. Нас поселили в хату самих. Голова райвиконкому построїв собі. То він поселив нас, щоб повстанці не спалили дім. Місцеві жителі помагали нам дрова возити. Наші ж не підуть у чужий ліс рубати. А тоді й іти не всім можна було. Повстанці там ходили. У Польщі, як виселяли, описали, що було

«Ми там перезимували. На друге літо, мабуть червень був, поїхали на границю, бо сказали, що пускають назад у Польщу. Добиралися до Волині три місяці. У Рожищі зустрілися з іншими переселенцями і дізналися, що не пускають нікого. А вже тих, хто дійшов до кордону, — розстрілювали. Тоді наші чоловіки в Луцьк пішли

до того керівництва. І нас направили сюди в Дажву, де чехи раніше жили. Полішуки казали: во дурні приїхали землю забрати. Нервувалися, бо була вся чеська земля ім», — пригадує Софія Василівна.

«Дажевці не дуже були раді, бо самі не мали де жити. Під час війни українська частина села була спалена. Тому в одній чеській хаті жили 12 родин: і переселенці, і дажевці. Тут якраз усе вибив град і був голод. Голодували, але ділилися їжею. Сім'ї мого діда Кіндрата Климюка (6 осіб) і Василя Буска (5 осіб) мешкали в одній кімнаті», — каже Валентина Панасівна.

«Дали города батькові, там окопи були покопані у війну, то закидали їх і тоді орали. Поселили. Дали города. І на тому все. Ходили по людях заробляти, допомагати. Давали хто відро картоплі, хто сидуну. Батько з дядьком пішов хати строїти. За одну — 16 кілограмів зерна дали. Так бідували! У Маковичах ставили хату в одного багатого чоловіка. Він потім часто приїжджав до батька. Як яке свято, то привезе дві-три булки хліба житнього. А в Окунинці ми небідно жили. Хата не під соломою була, а під гонтами. У батька було 7 гектарів землі. І в мамі — гектар. Материна земля була пшенична, так казали, добра. Батько мав три мори соснового лісу. Як 1939-го радянська влада прийшла в Польщу, його державним зробили», — згадує Софія Ковальчук.

«Совети» обіцяли переселенцям рівноцінне відшкодування майна. Вони думали, що тут теж будуть господарювати. Натомість у 1948-му потрапили в колгоспне рабство. Худобу довелося продати. А коней забрали у колгосп.

Переселенці весь час згадували про рідне село. До останнього сподівалися повернутися додому. Та це вдалося вже їхнім нащадкам. «Іздили туди. Сестра Катерина і внук Ігор. Окунинка стала курортом. Там, де материна земля була, тепер санаторій», — розповідає Софія Василівна.

Усього у 1944–1946 роках із Польщі до УРСР було вивезено більше 122 тисяч українських родин. Це майже 483 тисячі осіб, які назавжди були позбавлені права повернутися на рідну землю. ■

РЕКЛАМА

Блоки від виробника

СТІНОВИЙ БЛОК

з дном — 20x20x40   без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК 20x30x40

066 897-96-96
067 116-11-44

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ
(є у наявності, а також на замовлення):
балки, крокви, дошки обрізні та необрізні,
рейки монтажні. Вироби з дерева
на замовлення. Доставка.
Тел.: 0991813332, 0976492371.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ
французькі

Безкрістовий замір   Без передоплати   Гарантія якості

(097) 473-10-69   (095) 479-05-96
www.stelia.in.ua   @stelia.in.ua

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В ПОЛЬЩІ
НА М'ЯСОКОМБІНАТІ

ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ,
ДВОРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ,
ПРОЖИВАННЯ — ЗА РАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ.
ЗАРОБІТНА ПЛАТА — 100–120 грн/год.
Тел.: (066) 67 92 077, (097) 19 01 915.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Колектив та студенти Академії рекреаційних технологій і права висловлюють щире співчуття доктору медичних наук, професору кафедри «Фізична терапія» Колесник Ганні Василівні з приводу тяжкої втрати — смерті

чоловіка.

■ АртБарикада

Фото з фейсбук-сторінки гурту «Мотанка».

Усі учасники групи — корінні лучани. Рідне місто люблять і пишуться своїм походженням.

Назва гурту — саме те, що шукали: коротко, а головне — українською.

«Розвісили на сцені ляльки-мотанки і відчули сильний психологічний захист»

На рахунок музикантів волинського гурту «Мотанка» — контракт із відомим австрійським лейблом «Napalm Records», II місце на конкурсі німецького фестивалю «Wacken Open Air», безліч турів, фестивалів і навіть врятованих від самогубств людей

Ірина КРАВЧУК

Хлопці грають разом уже більше десяти років. Їх четверо: вокал — Віктор Жалнін, гітара — Анатолій Жалнін, бас-гітара — Сергій Ходорчук і барабани — Дмитро Дяченко. Спочатку колектив називався «Forkida», і довгий час його учасники жили в Берліні: там відіграли перший концерт і знайшли своїх фанів.

— Нас запросили взяти участь в одному з музичних конкурсів, і ми погодилися. Він включав декілька турів. Ви не уявляєте, наскільки сильним було наше здивування, коли раз за разом почали перемагати в кожному з них. Нам цього не хотілося, бо тоді довелось б залишитися у Німеччині, а ми дуже за домом скучили, — розповідає, усміхаючись, Дмитро.

— А потім на завершальному етапі чуємо: «Мотанка!». І всі в один голос: «О ні... Та не може бути!» Перше місце... Ну а після конкурсу з похмурими обличчями ми волокли в метро купу речей: здоровенні клавіші, які нам подарували, апаратуру, величезний манекен... Потім ще й грошей чимало витратили на продовження віз, — додає Сергій.

Музиканти кажуть, повернувшись додому, зрозуміли, що, попри успіхи за кордоном, лише Україна може дати їм шанс заявити про себе в світі. Можливо, тому проект «Мотанка»

народився на Батьківщині. Назву запропонував Анатолій, коли хлопці вкотре сушили голову над перейменуванням гурту. Кажуть, одразу зрозуміли: що знайшли те, що шукали: коротко, а головне — українською.

— Якоюсь чи приніс одну таку ляльку на репетицію і повісив на стійку мікрофона, аби в рюкзаку не прим'ялася. Вона нам здалася якоюсь містичною: на світлі виглядала мило, а в темряві — моторошно. Мама Анатолія — вчителька: вона з дітками на уроці виготовляла мотанки

«— Мені не подобається, що в Луцьку, та й взагалі на Волині слухають російський реп і поп: це ж Західна Україна... Люди не розуміють, що це біда. За що ми воюємо?.. Так не має бути, — обурюється Сергій.»

і поділилася з нами. Ми розвісили їх під час концерту та відчули сильний психологічний захист, бо мотанки приймають увесь негатив на себе, — розповідає Дмитро.

Усі учасники групи — корінні лучани. Рідне місто люблять і пишуться своїм походженням. Проте, кажуть, змінювати тут є що.

— Мені не подобається, що в Луцьку, та й взагалі на Волині слухають російський реп і поп: це ж Західна Україна... Люди не розуміють, що це біда. За що

ми воюємо?.. Так не має бути, — обурюється Сергій.

— Менеджери групи називають наше місто «сплячим»: тут мало відкритих майданчиків для проведення концертів й інших масових заходів. Щоб виправити це, потрібна підтримка влади, — наголошує Дмитро.

Музиканти кажуть, що у творчості уникають політики, мовляв, вона знищує все справжнє, що йде від душі. А вони не переносять фальші. Тому й дехто зі слухачів ділився з ними, що хотів покінчити з життям, але передумав після того, як почав слухати пісні «Мотанки».

— Коли пишемо, керуємося тільки відчуттями. Може, тому іноземці, навіть не знаючи перекладу текстів, розуміють про що пісня...

Після низки нагород, повних залів, міжнародного визнан-

■ Ті, що тримають небо

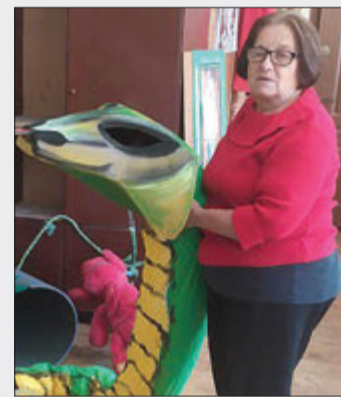
Фото Оксани КОВАЛЕНКО.

Данило Поштарук: «Карантин змушує пристосовуватися».

Волинський театр ляльок запрошує на прем'єру, але в масках

«Ма-а-ам, а чого ми вже не ходимо на ту Лисичку?» — упродовж карантину мій 3-річний син не раз просився на виставу. Він дуже вподобав сімейний недільний похід у будівлю, де такі, як він, разом з акторами допомагають Добру перемагати Зло. Лялькарі по-своєму були приголомшені тим, що мусили опустити завісу аж на пів року! На радість, можемо славно традицію поновлювати — запрацювала театральна каса

Удав всередині, розповідає майстриня Віра Рибачок, має спеціальні отвори, завдяки яким на палицях колихатиметься на сцені.

Оксана КОВАЛЕНКО

ГОТУЙМОСЯ ДО ЗАПИТАННЯ «ДЛЯ КОГО КУПУЄТЕ КВИТКИ?»

Новий сезон актори планують почати 20 вересня виставою «Мауглі». Данило Поштарук, багаторічний керівник Волинського театру ляльок, ділиться, що на його пам'яті це перша постановка за твором нобелівського лауреата. Мовиться про англійського автора Редьярда Кіплінга, який створив «Книгу джунглів». На сцені у ці дні, розповідає директор, відбуваються репетиції — задіяний увесь творчий склад театру, а це 14 акторів! Тож якщо зірки стануть правильно, тобто Луцьк омине червона зона за показниками захворювання на коронавірус, то перша вистава відбудеться найближчої неділі о 12:00.

Однак, наголошує Данило Андрійович, з огляду на карантин глядачі мають налаштуватися на новий порядок: «Будемо просити, щоб батьки

з дітками приходили в масках. Ми купили засоби для дезінфекції, термометр. Окрім того, касир цікавитиметься у кожного: «Для кого берете квитки?». Якщо для чужих, то посадять на віддалі. Бо лише родина займатиме місця поряд. Також будемо розташовувати людей через ряд». Отож вижде, що

«Трішки подорожчали квитки: ми вирішили їх продавати по 40 гривень.»

глядацька зала буде напівпорожня. Трішки подорожчали квитки: ми вирішили їх продавати по 40 гривень. Порівняно з іншими областями наша ціна нижча середньої». Крім того, карантин не передбачає ані походу в буфет, який так любить навідувати дівчата, ані антракту. Щоб малечі було легше, між діями на кілька хвилин вмикатимуть приємну музику.

Закінчення на с. 10

Волинь Газета
www.volyn.com.ua
Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43025, Луцьк, просп. Воли, 13
E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.*

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора	
Борох Сергій Іванович	77-07-70
Світліковська Галина Йосипівна	72-20-07
Римар Микола Анатолійович	72-38-94
Наумук Сергій Васильович	72-51-02
Відповідальний секретар	
Трофимчук Тамара Сергіївна	72-51-02
Заступники відповідального секретаря	
Харчук Олена Андріївна	72-06-66
Місюк Олена Миколаївна	72-06-66

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний художній редактор	
Міщук Олександр Ярославович	72-06-66
Головний бухгалтер	
Вдовиченко Тамара Федорівна	72-71-07
Інформації	
Козюпа Мирослава Павлівна	72-61-21
Відділ інтернет-новин	
Криштоф Олег Степанович	72-51-02
Економіки	
Лісова Алла Степанівна	(244) 3-11-78

Листів і зв'язків із читачами	
Коваленко Оксана Анатоліївна	72-39-32
Приватних оголошень	
Тимошук Руслана Борисівна	72-39-32
Спеціальні кореспонденти	
Власюк Людмила Миколаївна	72-38-94
Кравчук Ірина Олександрівна	72-51-02
Фотокореспондент	
Філюк Олександр Миколайович	72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA20303440000026008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000
Регстраційний номер
ВЛ №516-251Р-02-03-2018 р.
Видаржувано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тижневий тираж 47500.
Замовлення №1641.